

UVOD

1.1. Do ovog trenutka sam pokušao postepeno kroz propovijedi prikazati DOKTRINE koje su po mom mišljenju BIBLIJSKE DOKTRINE. Drugim riječima, ja vjerujem da su biblijske doktrine – objašnjenje kroz propovijedi s moje strane - vjerovali Staro Zavjetni, i Novo Zavjetni pisci.

1.2. Iako nisam školovan teolog (i to se vidi siguran sam po mom pisanju) sa sve većom sigurnošću mogu reći da je kršćanska tradicija (nauk) drastično promašila dok je iznosila unutar svojih krugova, a isto tako u javnosti, doktrine koje su po njihovom mišljenju biblijske.

1.3. Molim vas nemojte me odmah na prvu krivo shvatiti, ovo nije natjecanje između mene i svih ostalih. Ako ste proučavali Luku sa mnom od samog početka onda znate da vjerujem kako će pojedinci iz svih navedenih kršćanskih sljedbi biti spašeni iako vjeruju u krive doktrine. Drugim riječima rečeno, vjerovati u krive doktrine ne znači da nemate NOVO SRCE koje iskreno voli Boga i njegovog Sina, Isusa Krista.

1.4. Ali, krivim doktrinama mi nažalost ne možemo doći do ideje koju nam Isus ovdje želi prenijeti, mi ne možemo razumjeti u potpunosti SIGURNOST VJERE o kojoj Isus govori u (Ivan 6)¹ ako ne razumijemo tko Bog je.

1.5. Ako bih morao birati slogan koji motivira mene kao vjernika da vam pišem sve ovo onda bi se on zvao: RADOST SLOBODE. Pod SLOBODU mislim na slobodu od ovog svijeta, a pod SVIJET mislim na mudrost koju svijet posjeduje.

1.6. Još jednom da ponovim, ne nagovaram vas da napustite svoju crkvu, ne nagovaram vas da osnujete novu sljedbu, to nije ono što ja prvenstveno želim za vas. Moja želja za vas je da se oslobodite straha koji proizlazi iz neznanja tko Bog je.

Pod strah mislim na ovo: život nas kad-tad dovede u situacije gdje doslovno umiremo od straha, „Zašto gubim voljene oko sebe?“, „Zašto sam neizlječivo bolesna?“, „Hoće li ikada doći mir u moju ratno srušenu i uništenu zemlju koju volim?“, „Bože moj, osjećam unutar duše da te napuštam, neću moći izdržati rijeku nevolje koja nikako ne prestaje.“, „Zašto mi ne daješ ono što mi je obećano preko usta tvojih duhovnih vođa

---

¹ Propovijedi 57. – 61. (Evandjelje po Luki/Ivan 6)

(popova, pastora, svećenika, učitelja)?“, „Hoću li ja stvarno baštiniti tvoje kraljevstvo?“, „Zašto je život toliko nepravedan prema meni?“, „Zašto onima koji te ne vole ide sve na dobro?“

1.7. Praktički je nemoguće dobiti odgovor na iznad navedena pitanja, i mnoga druga, ako ne posjedujemo autentično učenje Isusa Krista i njegovih apostola. Drugim riječima rečeno, vjernik koji je učen krive doktrine će kroz život u vjeri često osjećati: strah, zbunjenost, možda čak i ogorčenost. Dok onaj koji je učen biblijske doktrine će slobodno hodati u vjeri usprkos životnim okolnostima. Moj zaključak je ovo: **putovanja oba vjernika kroz život su radikalno drugačija iako će oboje na kraju baštiniti kraljevstvo Božje. Dok jedan u radosti i slobodi hoda u vjeri, drugi u zbunjenosti i strahu hoda u vjeri.**

DEFINICIJA BIBLIJSKOG BOGA

2. Sada se budi mali filozof u meni, molim vas nemojte mi zamjeriti ali ne znam kako drugačije objasniti za početak tko je Bog Biblije, sve što ću sljedeće reći ću na kraju pojasniti kroz neke životne primjere koji će vam pojednostaviti ideju o tko Bog je. Tako da, hvala vam na strpljenju i razumijevanju.

2.1. Bog kao transcendentno² biće, je radikalno drugačiji model vjerovanja od svih ostalih koji postoje u zapisima vjerskih knjiga. Zagovornik tog vjerovanja vjeruje da postoji samo jedan Bog, on je osoba i Bog naše realnosti. On je samo postojeći, i kao osoba on je autor svega što se događalo, događa, i što će se dogoditi. Biblija nas isto tako uči da je on dobar Bog, da je on jedini postojao prije postanka svemira i svega što se nalazi unutar svemira (stvorenog reda). On je bio jedino osobno biće, jedina osoba, koja je postojala prije postanka svijeta.

2.2. I kada je takav Bog odlučio stvoriti čovjeka, on ga je stvorio na svoju sliku. Što to zapravo znači? U kratko, to znači da je Bog stvorio ljude da budu OSOBE koje će u svom životu reflektirati OSOBNOST samog Boga. Čovjek je biće s umom, sa slobodnom voljom, i ima sposobnost da se kao osoba: razumije, poveže, i uspoređuje s drugim ljudima koji su isto osobe.

2.3. Ali isto tako, kako smo stvoreni na sliku Božju mi razumijemo koncept transcendentan. Dati ću primjer, u vrijeme mog intenzivnog meditiranja (koje je znalo trajati dva do tri sata dnevno) pokušavao sam u svom umu izbjeći realnost u kojoj sam živio „Ja sam neizlječivo bolestan i to se neće promijeniti“.

2.5. Tijekom meditacije, zamišljao sam sebe na drugoj lokaciji, gdje sam bio potpuno zdrav, i nikada sretniji. Nakon nekog vremena, počeo sam unutar sebe vjerovati da je život koji želim za sebe realniji od onog u kojem sam stvarno živio. Drugim riječima, ja sam bio

---

² Općenito značenje riječi **transcendentan**: ono što prekoračuje neko područje, razinu, granicu; što se zamišlja kao pripadno nekom osobitom području stvari i zbivanja, što je s onu stranu svijeta.

transcendentan u tom događaju. Zamišljao sam drugačiji scenarij za sebe i iz ničega on je postao **skoro pa stvaran u mom umu**, a moje tijelo i psihičko stanje je reagiralo.

Drugim riječima rečeno, ljudsko biće ima sposobnost zamisliti da se nalazi u drugačijem životnom scenariju nego što se zapravo nalazi. Ako stanemo na trenutak, i dobro promislimo o toj istini, trebali bi doći do zaključka da je to nevjerojatna sposobnost za imati. Isto tako, vjerujem da smo mi jedina stvorenja na planeti koja imaju tu sposobnost, iako to ne mogu dokazati.

2.6. U redu, idemo dalje, što je s kršćanskim gledištem na transcendentnost Boga?

KRŠĆANSKO GLEDIŠTE NA TRANSCENDENTNOST

3. Pod kršćansko gledište mislim naravno na sve sljedbe koje postoje danas. Da bi razumjeli kršćansko gledište transcendentnosti pokušat ću staviti našu realnost u okvir. Slika koju je naslikao umjetnik ima okvir (granice), je li tako? U ovom slučaju naša realnost je slika, a okvir je granica naše realnosti. Izvan okvira ne postoji vrijeme i ne postoji materijalno. Znači sve što postoji: svemir, planete, galaksije, naša planeta, sve je to unutar okvira kao slika.

3.1. Za razliku od vjernika koji vjeruje u Boga koji je izvan okvira, crkva skoro od samog početka vjeruje da Bog živi unutar slike, a ne izvan okvira. Drugim riječima, crkva vjeruje da je Bog transcendentan u smislu: on živi negdje gore visoko u poretku stvorenog.

Vjerujem da unutrašnjost katoličke crkve najbolje vizualno prikazuje kršćansko gledište transcendentnosti Boga.

Na prizemlju crkve su klupe gdje mi kao vjernici dolazimo štovati našeg Boga, znači mi smo u prizemlju, u svojoj realnosti. Visoko gore na stropu crkve vidimo nebeska bića koja skupa s Bogom prebivaju u svojoj realnosti. Ono što nas odvaja je prostor između, ali je isti prostor na kraju krajeva. Što znači da smo u istoj realnosti s nebeskim bićima i Bogom; samo su oni na puno višoj i značajnijoj poziciji prebivanja.

Biblijska perspektiva o Bogu je da je On izvan naše realnosti. On prebiva tamo gdje nitko ne može doći. Drugim riječima rečeno, mi prebivamo na planeti zemlji, anđeoska bića prebivaju na nebesima (svemiru), a Bog prebiva izvan vremena i prostora.

USPOREDBA BOGA S URAROM

4. Sada kada malo više znamo o Bogu, idemo izvršiti jednu usporedbu koja će nam detaljnije opisati ideju da je Bog stvoritelj svega stvorenog. Ova usporedba je korištena u krugovima

biblijskih učitelja koji su kroz debate s ateistima pokušali usporedbom dokazati njima, a i cijelom svijetu da postoji kreator, dizajner, i stvoritelj svega. I kako su to činili? Tako da su usporedili Božji um s ljudskim umom, i pod tim mislim na ovo: ljudsko biće stvara, kreira, i dizajnira nešto što je stvorio kao ideju u svom umu.

4.1. Ide usporedba, urar prije nego započne kompleksan posao stvaranja sata, u svom umu stvara ideju o satu, nakon toga, uzima potreban materijal i započinje proces stvaranja. Nakon što je stavio sve dijelove na svoje mjesto, navija sat i sat počinje prikazivati vrijeme. Zašto kažem kompleksan posao? Zato što jedan osnovni mehanički ručni sat obično ima između 100 i 200 pojedinačnih dijelova, dok kod luksuznih modela s dodatnim funkcijama (tzv. komplikacijama poput kronografa, prikaza datuma, mjesečevih mijena i sl.), broj dijelova može doseći i više od 1.000.

4.2. Slično se dogodilo dok je Bog stvarao našu realnost, prvo je ideju zamislio u svome umu, a nakon toga je ideja iz ničega postala. Isto tako, nitko ne odbija istinu da je sve stvoreno izuzetno kompleksno u svojoj prirodi, i da takav stroj (realnost) zahtjeva nečije rukovođenje.

Isti teolozi koriste sliku gdje urar navija sat i onda sat od tog trenutka samostalno nastavlja raditi – tako i Bog, on je navio svemir i pustio ga da samostalno ide prema naprijed. Drugim riječima, i Bog, i urar su od tog trenutka samo promatrači koji gledaju svoju kreaciju kako se pokreće samostalno na svojim baterijama.

4.3. Oni su djelomično u pravu po meni. To nije KOMPLETNA biblijska perspektiva. Bog Biblije nije pustio svoju kreaciju da bude samostalna, to jest odvojena od njegove.

U (Jobu 38. i 39. poglavlju) imamo opis Božje Stvaralačke Mudrosti, odvojiti ću nekoliko stihova, a vama toplo preporučujem da pročitate oba poglavlja: **Znaš li kako Bog njima zapovijeda, kako munju iz svog oblaka pušta? Znaš li o čemu vise oblaci gore? Zar si ikada zapovjedio jutru, zar si kazao zori mjesto njeno? Ima li kiša svog roditelja? Tko je taj koji kapi rose rađa? Možeš li lancem voditi Vlašiče, i razdriješiti spone Orionu, u pravo vrijeme izvesti Danicu, voditi Medvjeda s njegovim mladima?**

4.4. U (Knjizi o Jobu) imamo dokaz da Bog planira kao autor svaku sekundu naše realnosti, on održava sve što je stvoreno kako bi oni (kiša, rosa, zvijezde, jutro) mogli izvršavati ulogu za koju ih je Bog stvorio. Drugim riječima rečeno, Bog ne može zamisliti da nešto postane i onda to održavati da postoji ako je unutar okvira naše realnosti.

Kako bi nam pojednostavio ovo što sam sada rekao, dati ću vam Urara za primjer, urar ne može naviti sat da se pokrene ako i on sam prebiva unutar sata.

On mora biti transcendentan da bi to učinio. Idemo skupa dalje razraditi temu, što više primjera vam dam, možda će te bolje razumjeti ideju zašto sam zagovornik da je Bog autor naše realnosti.

AUTOR KNJIGE

5. Naslov propovijedi sam nazvao: BOG JE AUTOR I STVORITELJ. Možda će te me pitati: „Zar nije to isto Danijel?“ Je, isto je - Autor stvara, što znači da je on Stvoritelj.

Ali postoji razlika između Boga i urara kojeg sam naveo iznad, naime urar nakon što je stvorio svoj sat, ga je navio, i sat od tog trenutka samostalno funkcionira. Ali sat nije ŽIV, a sve što je Bog stvorio je ŽIVO. **Drugim riječima, netko mora održavati na životu ono što je živo, što diše, što raste, i što se miče.**

5.1. Pavao to odlično u (Djelima Apostolskim 17, 26-28) objašnjava Atenjanima:

On učini da se sav ljudski rod, potekavši od jednog te istog, nastani na svoj površini zemaljskoj, pošto je ljudima odredio odmjerena godišnja doba i međe postojbine njihove, da traže Boga, ne bi li ga kako napipali i našli; dabome, i nije daleko ni od jednog pojedinog od nas. Po njemu, naime, živimo, mičemo se i jesmo, jer kako su i rekli i neki vaši pjesnici: „Njegov smo i rod.“

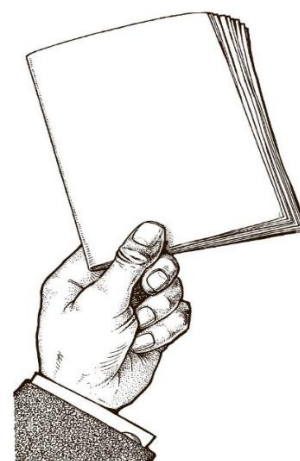
5.2. Podcrtao sam ono najvažnije, znači, Bog kao autor održava sve na životu. **Kada bi on odlučio povući svoj duh iz naše realnosti; sve bi prestalo postojati.** To je Pavlovo vjerovanje, to je i moje vjerovanje.

5.3. Prije nego krenemo u praktični dio propovijedi želja mi je Boga usporediti s autorom romana. Autor unutar romana stvara: likove, događaje, realnost, okolinu, vrijeme, sve što sadržava jedan roman. Autor (pisac) ne živi u istoj realnosti u kojoj žive likovi u njegovom romanu. Iako je autor napisao apsolutno sve što će se odvijati unutar romana, ljudi unutar romana u svojoj slobodnoj volji odlučuju kako će živjeti svoje živote. Da iskoristim Pavlove riječi - ljudi unutar romana: žive, kreću se, odlučuju, sve rade kroz svoju slobodnu volju. Ali po Njemu žive, po Autoru se kreću! **Oni ne mogu izbjeći SCENARIJ koji je autor napisao. Kroz njihovu slobodnu volju, autor postiže PLAN koji je zamislio za svoj roman.**

Ova slika nam vizualno prikazuje odnos između autora i njegove stvorene realnosti. On je izvan stvorene realnosti. I bez njegovog prisustva, ona ne može postojati.

Sve što se odvija unutar pisane realnosti je isprepletano autorovom voljom i planom za tu realnost.

Naša realnost je ta knjiga, mi živimo unutar tih korica, a naš Bog Biblije je drži čvrsto u svojim rukama kako bi postigao svoj PLAN koji je predodredio prije postanka naše realnosti.

5.4. Autor isto tako ako hoće može sebe staviti kao lika unutar svoga djela koje je napisao, imamo takav primjer u seriji koju jako volim, a zove se: BLUE BLOODS.

Frank Reagan je glavni lik u toj seriji, on je policijski načelnik, otac četvero djece, muž i sin.

I dok gledamo seriju dolazimo do zaključka da je autor te serije htio sebe (svoje vrijednosti, svoju osobnost, svoju bit) prezentirati svijetu kroz Franka Reagana.

5.5. Drugim riječima, Frank je svojim životom prikazivao BIT autora. Evo nekoliko primjera: kako se nosio s određenim situacijama, kako je živio, kako je reagirao na nepravednost, što mu je bilo važno u životu a što nije. Izrazit ću se na biblijski način: Frank Reagan je slika nevidljivog autora serije. Isto tako, nitko unutar serije kao lik ne bi postojao da autor serije nije prvo imao na umu **zbog koga će napisati scenarij same serije**. Svi likovi unutar scenarija su tvoreni samo zbog jednog imena - Frank Reagan.

5.6. Bog Biblije je učinio isto sa svojom realnosti, on je htio svoju BIT nama prezentirati. I učinio je to kroz svoga Sina, Isusa Krista. Iako je Isus Krist imao ulogu za odraditi unutar Božje realnosti, i pod tim mislim na ovo: bio je sin oca Josipa i majke Marije, bio je brat svojoj braći i sestrama, bio je Izraelac. Ali taj isti čovjek je bio slika nevidljivog Boga, što znači da je na kraju u svome životu reflektirao: osobnost, vrijednosti, BIT Boga samoga.

5.7. S tim rečeno, ne postoji važniji lik unutar naše realnosti od Isusa Krista, zbog njega je sve stvoreno, i za njega je sve stvoreno, on je glavni lik zbog kojeg je Bog kao autor stvorio svoju realnost. Uzbudljivo je tako gledati na Boga Biblije, shvaćam da ja ne bih postojao da Bog nije imao plan, a srž plana Božjeg je ime - Isus Krist.

5.7.1. Interesantna misao mi je došla dok vam ovo pišem, naime dok smo mi stvoreni NA SLIKU Božju, Isus JE SLIKA Božja. Vidite razliku u riječima koje su nam napisali autori Biblije? Ono što želim reći prije nego krenemo dalje je ovo: ne mogu autori Biblije shvaćati koncept tko Isus zapravo je, ako prvenstveno ne razumiju tko Bog je, da je on autor koji je unutar svoje realnosti htio sebe predstaviti nama kao jedan od nas, kao čovjek koji je imao ulogu **biti slika nevidljivog Boga**.

5.8. Svjestan sam da doktrina o Svetom Trojstvu ne drži vodu kroz ovaj model vjerovanja (tko Bog je). Za svrhu ove propovijedi ne želim ulaziti dublje u tu temu, iako ona to zaslužuje. Namjera mi je da u budućnosti pišem o toj temi, to će se vjerojatno dogoditi kada budemo blizu odlaska Isusa na križ.

5.9. Idemo polako prema kraju, idemo U (Knjigu Izlaska) gdje ćemo kroz život Josipa ja vjerujem dobiti još jasniju sliku da je Bog onaj kojeg ja zastupam ovdje. A sve će nam to na kraju pomoći da bolje shvatimo (Ivan 6).

JOSIP JE ZAGOVORNIK TRANSCENDENTNOSTI BOŽJE

6. Idemo skoro na sami početak povijesti, o poganima i njihovim politeističkim vjerovanjima sam već govorio, tako da odmah prebacujem na Staro Zavjetne pisce. Oni su vjerovali da je njihov Bog, transcendentan Bog. To učenje je naslijedio Isus ja vjerujem, kao pravi Izraelac on je slijedio stope svojih otaca u vjeri. Jedan od tih otaca je bio Josip.

Njegov život mene osobno podsjeća na biografiju³. Zbog toga sam i odlučio uzeti Josipa kao primjer; da dokažem svoja uvjerenja.

6.1. Prvo kratki uvod o Josipu, sinu Jakovljevom, a onda idemo u biblijske stihove koje će te bolje razumjeti nakon toga. Josip je bio sin Jakova, Jakov je bio sin od Izaka, a Izak je bio sin od Abrahama, što znači da je Josip bio praunuk od Abrahama. Imao je jedanaestero braće. Jakov, otac od Josipa, je volio Josipa više nego bilo kojeg drugog sina⁴. Sigurno je i to bio jedan od razloga zašto su braća bila ljubomorna na njega. Ali, glavni razlog zašto su njegova braća odlučila prodati Josipa u Egipat je zbog sna kojeg je Josip imao⁵.

6.2. Od Josipove prodaje Egipćanima u ropstvo pa sve do trenutka gdje je on išao pred faraona, Josip je jako lako mogao zaključiti da je život vrlo nepravedan prema njemu (ohrabrujem vas da pročitate u Knjizi Postanka od 35. – 45. poglavlja Josipovu životnu priču). Ali to se nije dogodilo, Josip je bio jako strpljiv kroz taj proces i njegov fokus je bio; kako najbolje promovirati sliku Božju s obzirom na okolnosti u kojima se trenutno nalazio. Jedna od tih okolnosti je bio Josipov boravak u zatvoru, gdje je upoznao glavnog pekara i peharnika od faraona. Nakon nekoliko godina glavni peharnik spominje Josipa faraonu i on ga poziva u svoje dvore gdje Josip tumači san od faraona. I kada se sve obistinilo što je Josip rekao faraonu da hoće, faraon odlučuje Josipa imenovati za svoju desnu ruku. Nakon nekog vremena Josip poziva svoju braću da dođu kod njega u Egipat.

6.3. Sljedeće što ću pročitati iz (Knjige Postanka 45, 5-8) je revolucionarna istina koja još uvijek dan danas nije shvatljiva kršćanima ja vjerujem: **Ali se nemojte uzrujavati i prekoračiti što ste me ovamo prodali; jer Bog je onaj koji me pred vama poslao da vas održi na životu. Dvije su već godine što je glad došla na zemlju, a još pet godina neće biti oranja ni žetve u zemlji. Zato me Bog poslao pred vama da vam se sačuva ostatak na zemlji te da vam život spasi velikim izbavljenjem. Tako niste vi mene poslali ovamo, nego Bog; on me postavio faraonu za oca, gospodara nad svim njegovim domom i vladaocem nad svom zemljom egipatskom.**

6.4. Kao što i vidite podcrtao sam Josipovo razumijevanje tko je na kraju bio onaj koji je njega vodio kroz život.

Pitanje izranja: kako spojiti čovjekovu slobodnu volju i Božju predodređenost⁶? Vidimo da je Josip jako dobro razumio i jedno i drugo. Drugim riječima, Josip je razumio da su njegova braća slobodnom voljom odlučili prodati ga u Egipat, ali u isto vrijeme razumio je da je Bog predodredio da to tako bude.

---

³ **Biografija:** opis života, obično istaknute i zanimljive osobe. To je književna vrsta s dugom razvojnom tradicijom. Redovito nije težila pukom opisu života osoba, nego su takvi opisi trebali poslužiti vjerskim, filozofskim, političkim i sličnim ciljevima.

⁴ (Knjiga Postanka 37, 3)

⁵ (Knjiga Postanka 37, 5-11)

⁶ Definicija **predodređenja:** unaprijed odrediti za kakvu svrhu

BOG NE MOŽE ISPUNITI SVOJ PLAN AKO NIJE AUTOR NAŠE SLOBODNE VOLJE

7. Počet ću s događajem gdje Egipćanin Potifar, dvoranin faraonov i zapovjednik njegove tjelesne straže, imenuje Josipa upraviteljem svoga doma.

Potifar je imao ženu koja je htjela leći s Josipom, nakon što ju je Josip odbio, ona se pokvareno odlučila osvetiti (zbog povrijeđenog ponosa naravno) rekla je svome mužu da je Josip taj koji je nasrnuo na nju. Zbog toga, Potifar je odlučio staviti Josipa u zatvor⁷.

Ono što želim reći je ovo: Josipov odlazak u zatvor, gdje je upoznao glavnog peharnika koji ga je na kraju upoznao s faraonom, ne bi bio moguć da žena od Potifara nije odlučila u slobodnoj volji postaviti zamku samom Josipu. Drugim riječima rečeno, ako Bog nije autor nečije slobodne volje, onda On ne može postići ono što hoće. U ovom slučaju; Bog je htio da faraon upozna Josipa i da ga imenuje svojom desnom rukom.

7.1. Idemo to još ovako reći, što da Potifarova žena nije odlučila postaviti zamku Josipu? Što bi njezina odluka značila za Božji plan? Da je tako odlučila, Josip ne bi išao u zatvor, ne bi upoznao peharnika, što ultimativno znači da ne bi upoznao faraona. A ako ne bi upoznao faraona, onda ne bi zvao svoju braću i svog oca da dođu kod njega u Egipat. A ako oni ne bi došli u Egipat, onda nema Mojsija, nema (Knjige o Izlasku), a ako nema (Knjige o Izlasku), onda nema Mojsijevog Zakona koji je dan Izraelcima na Svetoj Gori Sion. A ako nema toga, onda nema kralja Davida, nema Proroka, nema (Psalmi), ultimativno, **nema Isusa Krista**.

7.2. Vidite gdje idem s ovim? Nadam se da vidite, ova realnost je isprepletena životnim pričama pojedinaca, i njihova slobodna volja na ovaj ili onaj način utječe na narativ⁸ priče koju je Bog želio ispričati unutar naše realnosti. I ta priča ima PLAN, a plan je bio i još uvijek je - dolazak glavnog lika (Isus Krist) na scenu. I njegov dolazak ne bi bio moguć da Bog nije kao autor predodredio što će se dogoditi kroz slobodnu volju svakog pojedinca od kada je svijeta.

ZAKLJUČCI

7.3. Poslušajte me molim vas, Biblija nas uči da smo ZBOG NJEGA (Isusa) svi stvoreni, je li tako? I ako tu istinu gledamo kroz leće paradigme vjerovanja koju sam vam pokušao predstaviti u ovoj propovijedi, onda shvaćamo da su naše ŽIVOTNE PRIČE koje živimo napisane samo ZBOG NJEGA. **To nas mora staviti u stanje poniznosti, ako nas ne stavi u stanje poniznosti i radosti, ja ne znam što hoće.**

7.4. Nadam se da ste razumjeli srž poruke. Osobno mi je trebalo nekoliko godina da prihvatim tu paradigmu vjerovanja; tko ja jesam, tko ovaj svijet je, sam gledao kroz leće te paradigme. Na kraju, ISPLATILO SE, sve je sjelo na svoje mjesto.

---

7 (Knjiga Postanka 39, 1-20)

8 Definicija **narativa**: je priča, to jest bilo koji prikaz niza povezanih događaja ili iskustava, bilo nefikcionalnih (memoari, biografija, novinski izvještaj, dokumentarni film, putopis itd.) ili izmišljenih (bajka, basna, legenda, triler, roman, itd.)

7.5. U neku ruku vas ovim riječima želim ohrabriti, ne morate odmah povjerovati u tu paradigmu, to nitko ne može tražiti od vas. Ali ono što vas mogu zamoliti je ovo: dajte joj vremena, koristite razum koji vam je Bog dao, i kroz svakodnevna životna iskustva, kroz proučavanje Biblije, uvjerite sami sebe u dvije moguće istine koje će proizaći iz preispitivanja te paradigme: „To ima smisla“, ili „To nema smisla.“ Ja se duboko nadam da će te izabrati PRVU, to je sve što na kraju i mogu; nadati se.